

Örjan Eriksson, IV Dan

Sveriges hittills mest framgångsrike manlige fighter med många medaljer från VM och EM. Avslutade sin karriär i mitten på 90-talet på grund av en allvarlig höftskada. Ordförande för Swedish ITF Taekwon-Do Association sedan 1998.

Med Örjan Eriksson talade Swavek Dydiszko

- Kan du berätta vad du heter, hur gammal du är, var du bor och vad du arbetar med?

- Jag heter Örjan Eriksson och är 37 år gammal. Jag bor och tränar i Stockholm, men bodde tidigare länge i Uppsala. För närvarande arbetar jag som upphandlare på Banverkets regionkontor.

- Kan du berätta när du började din träning och varför det blev just Taekwon-Do?

- Jag började träna Taekwon-Do 1982 i januari. Egentligen var det en tillfällighet att jag började träna. Vi var några killa höll ihop och någon hade hört att man kunde komma och provträna. Vi visste inte riktigt vad det var. Det visade sig vara Taekwon-Do och efter några träningspass fastnade vi allihop. Det var 2-3 mil hemifrån och vi höll på gemensamt i några år.

- Vad hette din första instruktör?

- Han hette Piroz Darai, hade på den tiden II Dan och kommer ursprungligen från Iran, tror jag.

- När deltog du för första gången i en Taekwon-Do tävling och med vilket resultat?

- Jag är lite osäker, jag vet att vi hade någon nybörjartävling men den första riktiga tävlingen var Stockholm Open. Det var den första öppna tävlingen i Stockholm och det måste ha varit 1983 då, kanske 1982, och där tog jag silver.

I början på 90-talet.
Örjan "umgås" med naturen.

År 1991. Örjan i finalen
under öppna VM i England.

- När och för vem tog du din I Dan?

- Jag tog min första och har gjort alla mina graderingar utom min IV Dans gradering i Uppsala. Min första Dan tog jag 1986 och min examinator var då Fikret Güler.

- Kommer du ihåg datumen för dina senare graderingar och för vilka graderingsinstruktörer det var?

- II Dan tog jag 1989 och min III Dan 1993, också dessa båda för Fikret Güler. IV Dan tog jag 1996 på seminariet i Warszawa för Gen. Choi Hong Hi.

- Du har varit landslagsmedlem i flera år och tävlat i många tävlingar. Vilka av de framgångar som du nått värderar du mest?

- Som enskild trofé tror jag silvermedaljen på Öppna VM 1991 i England, det var som en vändpunkt. Det var en stor och rolig tävling med många länder från olika organisationer. Jag mötte bra killar och gick många matcher, 6 matcher. Det blev vändpunkten för min sparring och efter den tävlingen började sparringen att gå riktigt bra, så den framgången värderar jag väldigt högt. Det var en milstolpe i min karriär.

- Vilken av alla matcher kommer du ihåg mest, vem var det mot m.m.

- Det finns så många, jag vet inte riktigt. Det finns många matcher i vilka jag har känt mig frustrerad. Jag har inte lyckats göra allt jag har kunnat göra, fast det har i och för sig varit en drivkraft i sig. Det har ofta varit så att jag har kommit till en nivå och konstaterat att det räcker inte och då har jag gått hem och tränat och så har jag tagit mig till nästa nivå.

- Fins det ingen extrem match som du antingen har varit jätteöverlägsen i eller tvärt om?

- Jag har aldrig mött någon som jag tyckt varit så bra att jag inte kunde ha tagit honom. Det finns en rolig match. När vi var på VM i Kanada 1990 såg vi en norsk kille som hette Micke som var riktigt bra, han gick i tungvikt. Det var den första gången vi såg en norsk kille som var duktig, Norge hade inte så många bra fighters på den tiden. Sedan kom han till en svensk öppen tävling i Malmö strax efter VM:et. och då tänkte jag att det här ska bli kul att se. Det var öppen viktclass på den tiden, det fanns inte så många svartbälten i Sverige så jag visste att jag till slut skulle möta honom. Jag visste också att det skulle bli en tuff match och jag var inte alls säker på att jag kunde vinna den matchen. Det var också det jag berättade för mina klubbkamrater som var med mig där på plats. Till min och mina kamraters förvåning kastar hans coach i denna matchen till slut in en handduk för han "inte riktigt hängde med", diplomatisk sagt. Hur som helst var det en total utklassning. Mina elever undrade efteråt vad jag hade för omdöme om mina motståndare då jag före matchen hade sagt att den här killen är riktigt bra och sedan kunde han inte träffa mig två gånger i rad. Den matchen minns jag tydligt för den var lite lustig inte minst därför att han gick i backen... 16 gånger.

En annan motståndare som jag speciellt kommer ihåg är John Smit från Holland. Han och jag har gått flera hårda matcher. Det är nog honom som jag har mött flest gånger genom åren och känt att den här killen vill jag verkligen slå, det var den tuffaste killen som jag mött.

- Vilka länder är enligt din åsikt de som i nuläget leder Taekwon-Do utvecklingen i världen?

- Det finns två länder som enligt mig påverkar den tekniska utvecklingen väldigt mycket. Här i Europa är det Polen, de ligger väldigt långt framme både vad det gäller tävlingar och själva Taekwon-Do organisationen. De tar väldigt seriöst på det hela och det märks alltid och överallt. Sedan är det Argentina, där Taekwon-Do är så otroligt stor så att jag tror inte ens vi förstår hur stor den är. Det finns klubbar i varje gathörn där, precis som fotbollen finns här. Det är de två länder som jag tycker påverkar väldigt mycket.

År 1992, träningsläger i Polen.
Tillsammans med Kim Jong Su, VI Dan.

- Inte Nord Korea?

- Nej, jag tror inte det. Nordkoreanerna har det svårt nu med en dålig situation i sitt hemland och trots allt om man tittar på kampsporter överhuvudtaget passar det egentligen inte asiater så mycket. Européer har mer starka muskler och ganska långa ben och passar egentligen bättre till en sport som är inriktad på sparkar och slag. Sedan att asiaterna har ett enormt urval och är enormt duktiga för att de har instruktörer som tränar på heltid, det är en helt annan sak. Men när det gäller utvecklingen så tycker jag inte att de styr.

- Vem, enligt dig, tillhör i dagens läge de mest ledande Taekwon-Do instruktörerna i världen?

- Jag vet inte. Det finns ju en del holländare som har startat upp och höjt nivån i olika länder, som t.ex. Willi van den Mortel och Wim Bos. De är bra instruktörer och det är ingen tillfällighet att de lyfter ett helt land. Annars vet jag inte. Jag tycker inte att det finns någon instruktör som är fulländad. Jag är inte det själv, absolut inte, jag har inte ens varit det när jag var i bra fysisk form. Däremot har jag kanske haft några bra fördelar och det är så jag ser instruktörer överhuvudtaget, att det alltid finns något bra hos någon, en del finns det väldigt många bra saker hos men det finns ingen som kan allting. Man ska bara "stjäla" så mycket som möjligt från alla man tränar med. Jag har hittills inte träffat på någon optimal instruktör.

År 1992, Örjan utför en hoppande spark
"över" den kinesiska muren.

- Har du någon hobby?

- Ja, det är golf och värdepappershantering.

- Är du gift, har du barn?

- Inga barn men jag har en fästmo sedan en tid tillbaka.

- Om du ska ha barn i framtiden vill du att dom ska börja träna Taekwon-Do?

- Ja gärna, det vill jag gärna för jag tycker att det är en väldigt utvecklande sport. Det är inte bara fysisk träning utan också ett sätt att lära sig ta ansvar för sina egna handlingar. Det är ett sätt att utvecklas som person om man är ambitiös. Jag tycker att det är en bra sport. Det får de gärna börja med.

- Vad gillar du för sorts musik och vilken är din favorit artist?

- Det är lite olika beroende på humör. Jag gillar rytmisk musik. Den nya dansmusiken är väldigt bra eftersom den är både tung och rytmisk. Jag tycker att mycket av den klassiska musiken är bra om jag är på det humöret. Rytmisk rockmusik

kan vara väldigt bra. Överhuvudtaget lyssnar jag mycket på svart musik, svarta artister har ofta bra rytm i sin musik. Prince är en klar favorit.

- En del tycker att Taekwon-Do och sport inte hör ihop. Vad är din åsikt om det. Tycker du att Taekwon-Do och sporttävlingar kan hör ihop?

- Jag tycker att det närmaste man kommer ett kampmoment är själva sparringen. Alla grenar vi tävlar i är ett sätt att träna kamp. Man tränar Speciella Tekniker för att man ska kunna hoppa och sparka och man tränar Krosstekniker för att se vilken teknik som egentligen funkar när man verkligen ska slå eller sparka hårt. Man tränar Mönster för att det är ett sätt att träna en kamp. Man tränar på sina rörelser, man tränar upp sin vighet och sin balans. Men det är alla olika sätt att träna kamp. Fri sparring är ett sätt att träna kamp utan att skada sig och att det sen är en rolig gren och att den är populär att titta på det är ju bara positivt. Då har man gjort en bra sak av något som är väldigt nyttigt.

- Som en erfaren utövare, kan du ge några råd om vad du tycker är det viktigaste i Taekwon-Do träning för att som tävlande uppnå framgång?

- Bredträning. Man möter många olika sorters motståndare och man kan inte ha ett system för att möta alla. Det finns inget fulländat system utan man måste kunna växla. Den fighter som kan gå in i en match och efter en minut märka att "mitt system fungerar inte", hålla sig vid liv till pausvilan och sedan komma ut efter pausen och vända matchen, det är en optimal fighter. Man måste kunna anpassa sitt system efter sitt motstånd.

- Fanns det någon person, instruktör, utövare i din karriär som på något sätt har bidragit till dina framgångar?

- Min första instruktör, efter Piroz, var Mohammad Ali Islamian som också nu är huvudinstruktör i Uppsala. Han har alltid stimulerat mig och de runt omkring mig att tävla. Vi har hållit mera inriktade träningar och han har alltid pushat oss att i alla fall försöka tävla. Han kunde skapa en anda i klubben att man inte tycker att det är så märkvärdigt att åka och tävla utan att det är mer roligt. Sedan är det i stort sett instruktören i Skövde (du), Swavek Dydiszko som har gjort mest. Landslaget började skapas och vi hade systematiska landslagsträningar under din ledning. Dittills hade jag gjort allting själv. Jag och Mikael Birgeron hade sparrat 10000 ronder och försökt gissa oss till vad som skulle fungera. Stått och slagit på väggarna med lindade händer för att försöka bli hårdare i psyket, ja... man har provat det mesta. Men det var inte förrän jag kom ner hit till Skövde och började träna som det blev en mer inriktad träning med riktig tanke. Så i stor sett är det Mohammad Ali och du (Swavek Dydiszko) som har hjälpt mig mest på vägen till mina framgångar.

- Har du någon idol i ditt liv?

- Nej, jag tror inte att jag har någon idol. Det finns människor jag respekterar och håller väldigt högt, bland annat mina föräldrar.

- Under de senaste årsmötena har du blivit vald till ordförande för vår organisation, Swedish ITF Taekwon-Do Association. Hur har du tagit detta beslut och vilka planer har du som ordförande för organisationen?

- När man tar ett beslut att bli ordförande då viker man en del av sin tid till organisationen, så enkelt är det. Jag tyckte det var intressant att när man inte tävlar längre ändå hålla sig kvar inom Taekwon-Do. Ordföranderollen axlade jag bl.a. därför att den förre ordföranden, Håkan Hansson, med anledning av sitt privatliv inte längre kunde ta hand om den funktionen, som jag tyckte han skötte väldigt bra. När han inte längre hade tid var det dags för någon annan och då tänkte jag: OK nu är det dags för mig. Det kan vara värt att lägga tid på det här för jag vill verkligen att Taekwon-Do ska utvecklas. Den väg jag tycker vi ska gå in på är att försöka få hela landet att dra åt samma håll, att alla instruktörer känner varandra och förstår att det inte finns någon konkurrens mellan klubbar, regioner eller vad det nu kan vara. Det är trots allt ett land som ska utvecklas. Det är det viktigaste, tycker jag, att samla ihop det här. Sedan finns det massor av saker. Jag vill ha framgångsrika utövare i världens tävlingar, men det är en produkt av att vi drar åt samma håll. Det viktigaste är att alla känner att dom kan vara med i Taekwon-Do organisationen och känna att de har en plats där.

- Du är också vice ordförande i STF. Finns det något problem i det att arbeta för både ITF och WTF samtidigt?

- Nej, inte direkt. Eftersom vi har separerat den tekniska delen från den administrativa så kan bägge delarna utvecklas som de själva vill. När det gäller sådana gemensamma saker som t.ex. utbildningar är det ju helt naturligt att samköra detta. Så många är vi inte än så att vi behöver dela på oss. En fördel som jag ser är att vi lär av varandra, både vad det gäller träning och arrangemang.

- Under många år utövare från ITF och WTF i Sverige har tittat på varandra med lite, diplomatiskt sagt, distans. Hur ser relationer i Sverige mellan ITF och WTF ut i dagens läge?

- Det beror mycket på var i landet man ställer frågan. I de delar där ITF inte är representerade kan man träffa på en del förutfattade meningar om oss. På samma sätt hör jag då och då ITF:are referera till WTF som "Kungsan -86". På andra ställen har man ett utbyte mellan stilarna och då är det inte konstigare än att en hoppar höjdhopp och en annan stavhopp. Jag tror att regionerna har en positiv inverkan, där bägge stilarna är representerade finns det ofta en ömsesidig förståelse. Genom att sitta i en gemensam styrelse ökas vanan att samarbeta.

- Tycker du att svensk Taekwon-Do ITF är bättre i dagens läge än vad den var förut i tiden. Vad tycker du är vår organisations, Swedish ITF Taekwon-Do Associations, största problem och vilken är den största fördelen ?

- Vårt största problem är att vi lever i en värld som har illusionen att Taekwon-Do är något som är lite konstigt och farligt, kanske lite annorlunda, lite suspekt. Taekwon-Do och kampsporter överhuvudtaget har av någon konstigt anledning fått ett dåligt rykte. Vi lever lite i skuggan av WTF, speciellt som det är en OS-sport, och jag tycker det kan vara svårt för oss att visa en identitet; att vi syns som ITF Taekwon-Do. Det här är ITF Taekwon-Do och det är en häftig sport, det handlar om att nå ut och visa det. Ett bra sätt att visa upp oss är genom de galor som har sänts i Viasat Sport, det är ett mycket bra initiativ som tagits. Vår största tillgång är avdramatiseringen av märkvärdighet som vi har haft de sista 7-8 åren. Alla vi har till slut insett att det är människor som jobbar för Taekwon-Do och att det i en styrelse ska sitta personer som verkligen tycker om det och först och främst har tid att utföra detta krävande arbete. Det tycker jag är väldigt bra. Att alla känner att de kan hjälpa till och göra ett arbete även om de inte är högt graderade.

År 1999, Örjan som domare under VM i Argentina.

- ITF i Sverige, och inte bara i Sverige, är organiserade i ett nationell förbund ihop med WTF. Tycker du att ett sånt samarbete är möjligt och tycker du att det inte finns någon risk att ITF's identitet kan försvinna i detta samarbete?

- Jag tror inte att vi gör det. Inte så länge vi kan visa vad ITF är för något. Så länge valmöjligheten finns att tävla både i ITF och i WTF, att träna ITF eller WTF, veta att det finns två sorter av Taekwon-Do, då tror jag aldrig att vi kommer att försvinna. Det kommer alltid att finnas folk som tycker att det här är någonting roligt och jag tror att desto mer vi kan nå ut och visa vad vi är för något, desto fler elever kommer vi att få. Även de som är mycket inriktade på att tävla, som det ofta är inom WTF, borde kunna intressera sig för oss, vi har fyra tävlingsgrenar vilket är dubbelt så många som WTF har. I Sverige har dessutom arbetet med att tävla i mönster precis inletts, här har det bara funnits sparring tidigare. Jag tror också att vi "rider" lite grann på varandra eftersom vi båda heter Taekwon-Do. När Olympiska Kommitténs acceptering av Taekwon-Do blev ett faktum ökade intresset för denna

sporten överallt, även för oss som normalt inte ingår i ett OS sammanhang. Nu har vi ju elever som har varit med och krigat om platserna till OS och det tycker jag är bra. Jag ser inga som helst hinder för att samarbeta inom samma förbund eftersom vi är så pass nära besläktade och jag ser inte på det som att vi skulle försvinna eller tappa identitet.

- TKD's grundare Gen. Choi Hong Hi har gick bort under förra året. Hur påverkade det TKD i världen och hur ser TKD's framtid ut?

- Det är definitivt den händelse som har påverkat organisationen mest. Det som jag tycker är synd är att det har blivit en politisk diskussion angående vad Generalen ville. Han ägnade hela sitt liv åt Taekwon-Do och det är väl bara att fortsätta vad han har påbörjat. Att det sedan blir lite annorlunda när vår grundare inte kan leda oss direkt får man acceptera. Det finns ingen som kan axla Generalens mantel, det bästa vi kan göra är att styra vår organisation på samma sätt som alla andra gör det, genom att medlemmarna väljer de personer som de anser kunna sköta det administrativa.

- Som aktuell ordförande för ITF Taekwon-Do i Sverige, vad skulle du vilja förmedla till alla ITF utövare i landet?

- Jag skulle vilja att alla försöker utveckla sin egen förmåga och Taekwon-Do's möjligheter i sin klubb, sin stad och i sitt land. Jag vill att alla ska känna sig delaktiga i att vi är en stil. Vi är inte så många medlemmar att vi ska behöva dra åt olika håll. Så länge alla kan känna att "vi tränar ITF", desto större kan vi vara i Sverige och i världen.

- En sista fråga, har du något emot att vi publicerar den här intervjun?

- Nej, det är helt OK.